

ΑΘ. Θεοφιλή δέ γε καὶ εὐτυχὴ τινὰ λέγοντες ἐβδόμην 5
ἀρχὴν, εἰς κληρὸν τινὰ προάγομεν, καὶ λαχόντα μὲν ἄρχειν,
δυσκληροῦντα δὲ ἀπιόντα ἄρχεσθαι τὸ δικαιοτάτον εἶναι
φάμεν.

ΚΛ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΑΘ. « Ὅρθος δὴ, » φαίμεν ἄν, « ὦ νομοθέτα, » πρὸς τινὰ d
παίζοντες τῶν ἐπὶ νόμων θέσιν ἰόντων ῥαδίως, « ὅσα ἔστι
πρὸς ἄρχοντας ἀξιώματα, καὶ ὅτι πεφυκότα πρὸς ἄλληλα
ἐναντίως; νῦν γὰρ δὴ στάσεων πηγὴν τινὰ ἀνηυρήκαμεν
ἡμεῖς, ἣν δεῖ σε θεραπεύειν. Πρῶτον δὲ μεθ' ἡμῶν ἀνάσκε- 5
ψαι πῶς τε καὶ τί παρὰ ταῦτα ἀμαρτόντες οἱ περὶ τε
Ἄργος καὶ Μεσσήνην βασιλῆς αὐτοῦς ἅμα καὶ τὴν τῶν
Ἑλλήνων δύναμιν, οὔσαν θαυμαστὴν ἐν τῷ τότε χρόνῳ,
διέφθειραν. Ἄρ' οὐκ ἀγνοήσαντες τὸν Ἡσίοδον ὀρθότατα e
λέγοντα ὡς τὸ ἥμισυ τοῦ παντός πολλάκις ἔστι πλέον;
ὁπόταν ἢ τὸ μὲν ὅλον λαμβάνειν ζημιῶδες, τὸ δ' ἥμισυ
μέτριον, τότε τὸ μέτριον τοῦ ἀμέτρου πλέον ἠγήσατο,
ἄμεινον δὲν χείρονος. » 5

ΚΛ. Ὅρθότατά γε.

ΑΘ. Πότερον οὖν οἴομεθα περὶ βασιλέας τοῦτ' ἐγγιγνό-
μενον ἐκάστοτε διαφθεῖρειν πρότερον, ἢ ἐν τοῖσιν δήμοις;

ΚΛ. Τὸ μὲν εἰκὸς καὶ τὸ πολὺ, βασιλέων τοῦτ' εἶναι 691 a
νόσημα ὑπερηφάνως ζώντων διὰ τρυφάς.

ΑΘ. Οὐκοῦν δηλὸν ὡς πρῶτον τοῦτο οἱ τότε βασιλῆς
ἔσχον, τὸ πλεονεκτεῖν τῶν τεθέντων νόμων, καὶ δὲ λόγῳ τε
καὶ ὄρκῳ ἐπήνεσαν, οὐ συνεφώνησαν αὐτοῖς, ἀλλὰ ἢ δια- 5
φωνία, ὡς ἡμεῖς φάμεν, οὔσα ἀμαθία μεγίστη, δοκοῦσα δὲ
σοφία, πάντ' ἐκεῖνα διὰ πλημμέλειαν καὶ ἀμουσίαν τὴν
πικρὰν διέφθειρεν;